

422: Korku Şirki

Tarık Ebu Abdullah

6 Oca, 2019

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum ve Rahmetullahi ve beraketuhu hocam. Şirkin çeşitleri vardı bunlardan biride korkuda şirk korkununda 3 çeşidi var. Bunlardan tabi korku ve şirk olan korkuyu örneklerle beraber tam açıklar mısınız sorumla alakalı olduğu için bunlara deyinmenizi o yüzden istedim.

Sorumda şu: Bir müslüman korktuğu bir hayvandan dolayı namazını bozarsa durumu ne olur?, Şirk koşmuş olur mu?.

Yani şu şekilde mesela bir kişi kediden köpekten veya başka bir hayvandan çok korkuyo. Bu kişi namaza duruyo yanınada kedi geliyo, bu kişide kedi korkusu olduğu için namazını bozuyo bu kişinin (müslümanın) durumu ne olur?

Birde hocam Allah subhanehu ve tealaya olan korkumuzu nasıl arttırabiliriz, nasıl sadece Allah subhanehu ve tealadan korkabiliriz, müminlerin vasıflarından biride Allahtan azze ve celleden başka hiçbir şeyden korkmazlar ayette de geçiyo, peki biz bu vasfa nasıl sahip olabiliriz? Cezekhumullahu khayr.

CEVAP

Ve aleykumusselam ve rahmetullahi ve beraketuhu. Hamd Allah'a mahsustur.

Allah subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“Bu şeytandır, ancak kendi dostlarını korkutur. Eğer müminlerseniz, onlardan değil Benden korkun.” (Al-i İmran 175)

Korkmak kalbin ameli bir ibadettir ve dolayısıyla sadece Allah azze ve celle'ye sarf edilmesi gerekir. Allah'tan başkasından korkmaya gelince şu hallerde tahakkuk edebilir:

Bir: İnsanın mahlûktan muktedir olmayacağı bir şeyden ötürü korkması. Yani insanın diğer bir canlının yaratılışı itibariyle güç yetiremediği bir şeyi ona yapmasından korkması. Mesela, bir insanın veya cinin veya hayvanın ondan hidayeti, bereketi veya saadeti men etmesinden veya neslini kesmesinden korkması gibi. Buna ancak Allah azze ve celle'nin kudreti yeter. Bu tür korku büyük şirktir ve insanı İslam'dan ihraç eder.

İki: İnsanın, ölünün ona zarar vermesinden korkması. Bu da büyük şirktir ve insanı İslam'dan ihraç eder. Zira o korktuğu ölünün fiile muktedir olduğunu ve

ayrılmış olduğu dünya âleminde etkili olduğunu itikat etmektedir. Böylece ölüyü beşer üstünde bir varlık olarak itikat etmektedir ve muktedir olmadığı bir şeyde ondan korkmuş olur.

Üç: İnsanın taş ve benzeri “cansız” eşyadan yaratılışı itibariyle muktedir olmadığı bir şeyde ondan korkması. Mesela belirli yıldızların veya taşların veya ağaçların vesaire eşyaların onun geleceğini olumsuz belirlemesinden veya neslini kesmesinden veya uğursuzluğa düşürmesinden korkması gibi. Bu korku da büyük şirktir ve insanı İslam’dan ihraç eder.

Dört: İnsanın bir mahlûkun zararını kendisinden uzak tutmak için ona ibadet etmesini sağlayacak korku. Mesela kişinin cinin kendisine vereceği zarardan korktuğu için ona dua etmesi veya onun için kurban kesmesi gibi. Bu da büyük şirktir ve insanı İslam’dan ihraç eder. Veya kişinin rızık, makam veya itibar kaybetme korkusundan dolayı efendisinin haramı helal kılmasında veya helali haram kılmasında itaat etmesi ve tabi olması gibi veya onun için namazı terk etmesi (yani hiç kılmaması) veya ramazan ayında oruç tutmaması gibi. Bu durumlarda muteber ikrah hali hariç İslam’dan çıkar müşrik, kâfir olur. Fakat muteber ikrah halinde hüküm farklı olur. Korku ve ikrah elbette aynı değildir.

Beş: İnsanın bir canlının korkusundan dolayı vacip olanı terk etmesi veya haram olanı işlemesi. Mesela kişinin insanlar tarafından ayıplanacağı korkusuyla sakal kesmesi veya şeran emredilmiş tesettüre girmemesi gibi. Veya işimi kaybedeceğim korkusuyla Cuma namazına gitmemesi gibi. Veya içki, faiz ve benzeri açık haramların bulunduğu yerlerde işimi kaybedeceğim korkusuyla haramları dille inkâr etmemesi gibi. Bu tür korku sahibinin hükmünde ihtilaf vardır. Bazı âlimler bu korku için haram derken bazıları da küçük şirkten sayarlar. Racih olan ikincisidir. Allahu Alem.

Her halde de bu tür korku en azından haramdır ve insanı fasık yapar. Ama İslam’dan ihraç etmez.

Altı: İnsanın mahlûkattan yaratılışı itibariyle muktedir olduğu şeylerde korkması. Bu insanın doğasında var olan tabii bir korkudur. İnsanın düşmandan veya yılandan veya köpekten korkması gibi. Bu korku mubah ve caizdir. Allah subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor:

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

“Bunun üzerine korku ile etrafı gözeterek (Musa aleyhisselam) o şehirden çıkıp “Rabbim beni zalimler topluluğundan kurtar” dedi.”

(el-Kasas 21)

Soruya gelince, kişinin namazını kedi, köpek veya başka bir hayvandan korktuğu için bozması büyük veya küçük şirk değildir, haram da değildir. Bilakis insanda olması mümkün olan tabii korkudandır. Bu kişi ibadetinde fitneye düşmemesi için bu korkusunu gücü yettiği kadar tedavi etmesi gerekir ve ya o hayvanı uzaklaştırıp veya kendisi uzaklaşıp namazını kılması lazımdır.

“Allah azze ve celle’ye korkumuzu nasıl arttırabiliriz?” sorusuna gelince, bu çok büyük ve önemli bir sorudur. İhtisar ile şöyle diyebilirim:

Müslüman üç asılda sebat ederse Allah’ın izni ve tevfiğiyle takvası artar.

Birinci asıl: Allah celle ve ala’nın onu murakabe ettiğini sürekli kendisine telkin etmesidir. O kulunun her lahzasından haberdardır. Onu görüyor ve işitiyor. Bu şuurun oluşması için sürekli Allah subhanhu ve Teâlâ’yı zikretmesi lazım gelir. Onun kudretinden, azametinden ve celalinden korkarak Onu her daim tazim ve bütün kusur ve noksanlardan tenzih etmesi gerekir. Kendi acizliğini, fakirliğini ve Ona muhtaçlığını her daim ve her fırsatta itiraf edip Onun mağfiretine ve rahmetine iltica etmesi gerekir. Allah celle ve ala’yı çok zikredip isim ve sıfatları hakkında sahih ilim edinmesi gerekir.

İkinci asıl: Allah azze ve celle’ye itaat etmektir. Emrettiklerini samimi ve dürüst bir şekilde gücü yettiği kadar yerine getirmeye çalışması ve nehyettiklerinden de aynı şekilde içtinap etmesi lazım gelir. Her sünnete karşı azimli ve her bidatten kaçması lazımdır. Mekruhlardan uzak durması ve mubahlardan korkması lazımdır.

Üçüncü asıl: Takvayı koruyacak vesilelere sarılmasıdır. Kişi itaatte sabırlı ve sebatkâr olmak zorundadır. Bu bir taraftan takvayı arttıran amellerde ısrarlı olmakla ve diğer taraftan takvayı zayıflatacak veya bozacak masiyetlerden içtinap etmekte sabırlı ve sebatkâr olmakla olur. Sadece bizzat itaat olan amele rağbetli değil bilakis onu o amele götürecektir sebebe karşı da rağbetli olması lazımdır. Aynı şekilde sadece masiyetin kendisinden değil bilakis masiyete götürecektir sebepten de içtinap etmesi lazımdır.

Ve bu bağlamda takvayı arttıran ve muhafaza eden çok önemli bir sebep sadıklarla ve salihlerle arkadaşlık yapmaktır. Onların yakınlığını aramak ve onların meclislerinde bulunmaya çalışmaktır. Zira kişi arkadaşının dini üzeredir.

Allah celle ve ala cümlemizi takvayla tezyin etsin. Amin